

Miljøministerens besvarelse af spørgsmål B stillet af Folketingets Udvalg for Miljø og Planlægning efter ønske fra Trine Mach (SF)

Spørgsmål

”Vil ministeren kommentere ændringsforslag nr. 6 stillet af Dansk Folkeparti i betænkning over lovforslaget, jf. L 128 – bilag 18, og herunder redegøre nærmere for følgende:

- hvilke juridiske og kommercielle konsekvenser vil ændringen indebære?
- hvad er de udviklingsmæssige konsekvenser, herunder kommunernes mulighed for reelt at lave langsigtet fysisk planlægning?
- hvordan vurderes ændringsforslaget at ville påvirke mindre byers handelsliv?
- hvad er det faglige belæg for at ændre grænsen for byer, der kan planlægge
- for store udvalgswarebutikker, og hvilke erfaringer har man gjort i den knap fireårige periode, som bestemmelsen har eksisteret, og
- hvad vil denne ændring have af konsekvenser for selve intentionen med den reviderede planlov?”

Svar

Først og fremmest kan jeg sige, at jeg også bakker op om dette ændringsforslag, som Dansk Folkeparti har stillet.

Ligesom ændringsforslag nr. 3 giver dette forslag mulighed for, at detailhandel kan medvirke til at fremme væksten i de enkelte kommuner. For kommunerne med de større byer giver ændringsforslaget en langt større frihedsgrad for planlægning på detailhandelsområdet.

Ændringsforslagets juridiske konsekvenser bliver, at kommunalbestyrelsen i bymidter og i aflastningsområder i byer med mere end 27.000 indbyggere hvert fjerde år kan beslutte at planlægge for højst tre nye udvalgswarebutikker på mere end 2.000 m².

Konsekvenserne for de berørte kommuner vil være, at de selv kan vælge, om de vil benytte sig af muligheden og dermed gennemføre den fysiske planlægning herfor.

Planlægning efter planloven er undergivet offentlighedens indsigt, og derfor vil kommunernes beslutning om at

benytte sig af muligheden være genstand for borgernes deltagelse.

Ændringsforslagets kommercielle konsekvenser vil afhænge af, hvordan de kommuner, som opfylder betingelserne i bestemmelsen, vælger at udnytte de muligheder der gives med bestemmelsen.

Ændringen giver mulighed for, at der i de største byer i Danmark gives en større frihed til planlægning for detailhandel. Men som det også er tilfældet i dag, skal kommunerne argumentere for deres planlægning og redegøre for konsekvenserne. Ikke mindst på detailhandelsområdet, hvor redegørelseskravene er præciseret i planloven.

Det skal slås fast, at der med de foreslåede planlovsændringer gives nye muligheder til kommunerne. De fratages på ingen måde muligheden for at lave langsigtet fysisk planlægning.

Kommunerne skal ved planlægning for detailhandel bl.a. redegøre for, hvilket opland der forventes betjent af de enkelte detailhandelsområder. Der skal også redegøres for, hvordan et planforslag fremmer et varieret butiksudbud i de mindre og mellemstore byer.

Kommunerne skal altså ved planlægningen redegøre for konsekvenserne for de omkringliggende byer, når de anvender den foreslåede bestemmelse.

Jeg kan i sagens natur ikke vide, hvor mange kommuner, der vil benytte den nye mulighed, og dermed heller ikke vide noget om, hvor mange butikker, der reelt vil komme. Men de vil ikke komme i hobetal. Udvalgswarebutikker på mere end 2.000 m² er en sjældenhed; dem er der ikke mange af. Det er få butikskæder, der opererer i den butiksstørrelse.

Med ændringen som er foreslået i ændringsforslag nr. 6 vil kommunerne med de største byer få bedre mulighed

for at planlægge for detailhandel. Detailhandelen vil dermed i flere byer kunne være løftestang for væksten.